

'Schat, ik ben even naar de hoeren!'

*Bordelen zijn gelegaliseerd, dagelijks gaan er naar
schatting veertigduizend mannen naar de hoeren.
Maar geen van hen vertelt wat hij heeft uitgespookt.
Blijft hoerenlopen het oudste taboe van de wereld?*

De plaats van bordelen in de samenleving geeft een mooi plaatje van het verschil tussen onze liberale seksuele wetgeving en de daadwerkelijke acceptatie van het naar de hoeren gaan. Met de wetgeving in de hand staat niets bijvoorbeeld gezondheidscentra in de weg naast fysiotherapeuten en psychosociale hulpverleners een seksueel medewerkster aan te nemen.

Maar formele overwinning van taboes is blijkbaar niet hetzelfde als daadwerkelijke acceptatie. Omdat niemand ooit zelf naar de hoeren gaat en de meeste mannen zeggen geen idee te hebben hoe het er daar aan toe gaat, eerst maar eens een korte stand van zaken.

Het einde van het bordeelverbod van oktober 2000 en de daarbij behorende arbeidsomstandighedenwet had een grote stap vooruit moeten betekenen voor de sector. Alles is tot in detail geregeld. Er zijn 17 wetten van toepassing, van de arbeidstijdenwet tot bouwverordeningen. Er zijn twaalf toezichthoudende instan-

ties, van brandweer tot GGD. Er is te lezen dat geslachtsdelen van klanten eerst grondig moeten worden gereinigd. Bij iedere klant moet nieuw beddengoed gebruikt worden en er zijn zelfs voorschriften over de verschillende wastemperaturen bij bloed- of spermavlekken.

Aangenomen dat de regels in de wet gebaseerd zijn op de dagelijkse praktijk, geeft de wettekst ook een inkijkje in de randen van het betamelijke in de seksuele beroepsuitoefening. Zo valt er te lezen dat bij extreme seks uitwerpselen en urine niet moeten worden doorgeslikt. Let wel, dit zijn de uitersten. Regel één is dat de beroepsbeoefenaar en de klant beiden hun grenzen hebben.

Het CBS geeft over 2003 een schatting van 20.000 tot 30.000 prostituees waarvan ongeveer de helft in het legale circuit werkt. De bruto omzet schat het CBS op 660 miljoen. Dat is dus 26 duizend euro per prostituee, waarvan dan weer ongeveer de helft naar de exploitanten gaat. Volgens De Rode Draad, de belangenvereniging voor prostituees, mogen veel vrouwen in clubs blij zijn als ze iedere dag twee klanten hebben. Gemiddeld houden ze daar 25 euro per klant aan over.

Ondanks dat de markt onverminderd slecht is, verschenen in 2002 de eerste vacatures voor prostituees op de site van het CWI. Door de slechte markt kan de vraag of prostitutie voor een bijstandsmoeder kan worden gezien als passende arbeid voorlopig nog onbeantwoord blijven. Dat lijkt vooral voor vrouwen met een streng-christelijke of islamitische levensovertuiging een prettige gedachte. Voor jonge mannen overigens ook.

Als één prostituee twee klanten op een dag heeft en er zijn globaal 25 duizend personen werkzaam, dan gaan er per dag tussen de veertig en de vijftig duizend Nederlanders op bezoek. Dat zijn meer dan zestien miljoen bezoeken per jaar. Het is niet bekend over hoeveel personen we deze bezoeken moeten verdelen. Maar stel dat bezoekers gemiddeld eens per maand gaan, dan zijn er ruim 1,3 miljoen mannen nodig om de opgegeven omzet te dekken. Uitgaande van zeven miljoen seksueel actieve mannen in Nederland, zou dus bijna een vijfde deel van die mannen hoerenloper zijn.

Wie dat allemaal zijn, dat horen we niet. Bezoekers proberen meestal buiten beeld te blijven. Toen in Groningen buurtbewoners de verkeersoverlast van het hoerenbezoek beu werden, maakten ze foto's van de auto's die vaak langskwamen en stuurden die naar het thuisadres van de auto-eigenaar. Dat hielp. Een groot deel van de hoerenlopers bleef plotseling weg.

Rob Oudkerk gaf het goede voorbeeld door openlijk te vertellen dat hij betaalde seks had. Dat nieuwtje sloeg in als een bom. Toen later bleek dat hij zelfs naar de verkeerde (illegale) hoeren ging, lag ook de weg voor politiek correct Nederland open om Oudkerk aan de schandpaal te nagelen.

Het is dus wel verstandig van die prostitueebezoekers om hun mond te houden. Want, hoe legaal de dienstverlening ook is, wie spreekt over zijn eigen hoerenbezoek eindigt met zijn hoofd op het hakblok.

Hinkelspel tussen lust, liefde, schaamte en wetgeving

"Het grootste probleem is dat we zeggen dat we iets accepteren, terwijl we dat in werkelijkheid niet doen."

"Nederland heeft een dubbelhartigheid die zijn weerga niet kent. De openheid van de wallen en de legale prostitutie roepen bij buitenlandse toeristen het idee op dat taboe in ons vak geen issue meer is. Maar ik denk dat nog geen half procent van onze klanten aan zijn familie laat weten dat hij een hoerenloper is. En als Rob Oudkerk wel vertelt waar hij zijn vrije tijd besteedt, dan valt heel Nederland over hem heen."

"Nederlanders zijn groot geworden met het idee dat seks in het algemeen iets verborgens hoort te zijn. Alle discussies hierover hebben dit idee nog niet weggenomen. Echt openstaan voor prostitutie ligt veel verder weg dan uit de regelgeving blijkt. Hoe moeten ministers, kamerleden en wethouders eerlijk oordelen over een activiteit die ze vanuit de grond van hun hart eigenlijk afkeuren? Het is dan niet zo gek dat de regels die er nu zijn hard botsen met de praktijk van het vak. De regels lijken vooral een poging om de prostitutie beheersbaar te maken."

■ "Prostitutie is al een eeuwigheid gekoppeld aan criminaliteit. Dat beeld kun-
■ nen we echter concreet bestrijden, onder andere met open dagen, publicaties en
■ projecten. Het wordt moeilijker als het gaat om het taboe wat in de mensen zelf
■ zit. Bijna ieder mens heeft liever seks met iemand waar hij of zij van houdt.
■ Intimiteit en liefde laten zich moeilijk scheiden. In ons vak is het noodzakelijk om
■ dat wel zoveel mogelijk te scheiden. Dan kan je trots zijn op je vakbekwaam-
■ heid en daarnaast privé een goed huwelijk hebben."

■ "Toch blijft het een groot probleem om je familie en vrienden te vertellen dat
■ je als prostituee werkt. De kans is groot dat ze je als een slachtoffer gaan zien
■ en je min of meer ontoerekeningsvatbaar gaan verklaren. Daarnaast blijft er in
■ jezelf ook een zekere mate van taboe of schaamte hangen, dat maakt je vatbaar
■ voor kritiek."

■ "Echte acceptatie, daar zijn we nog niet aan toe. Het zou een stuk eerlijker
■ zijn als Nederlanders dat gewoon met z'n allen erkennen. Dan worden gesprek-
■ ken erover ook zinniger. Dan blijven we begrijpen waarom een belastingin-
■ specteur met meer wantrouwen naar de aangifte van een raamprostituee kijkt,
■ dan naar de cijfers van een filiaal van de Kijkshop."